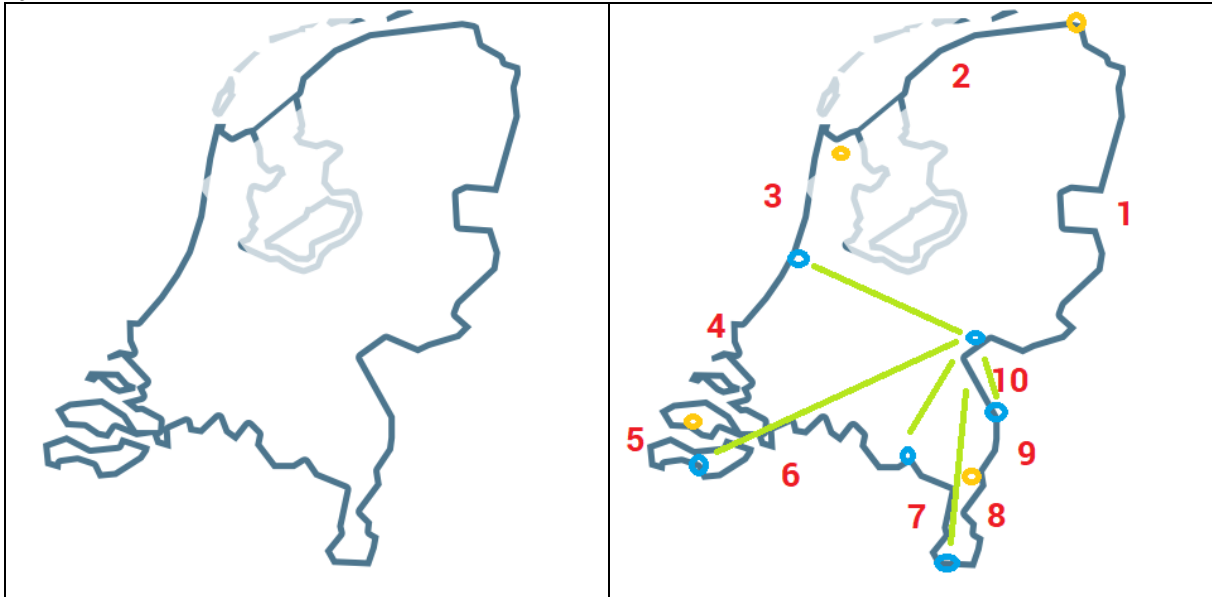

Shape of the Netherlands 2021 Deel 1

Duiven, mei 2021. Het is Corona tijd. We moeten binnen blijven, met mondkapjes lopen en winkels zijn dicht. Voor een motorreiziger betekent dit theoretisch dat we niet naar het buitenland kunnen voor mooie ritten over heuvels en bergen, door dalen en dorpen. Maar niets kan de Eenpersoonsmotorclub tegenhouden! Toch?

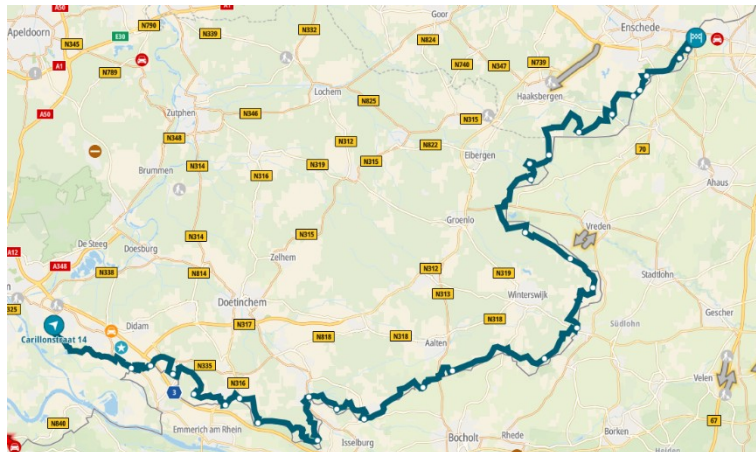
We gaan de grenzen opzoeken! Dat is het idee. We rijden straks naar de grens met Duitsland bij Babberich en daarna gaan we zo strak mogelijk de contouren van Nederland rijden. Dat is het plan.

Het is de week voor Pinksteren 2021, we gaan met het programma "mydrive" van Tomtom aan de slag om een route te maken, een .GPX bestand maken en deze downloaden op mijn navigatie systeem.

Uiteindelijk worden het 10 etappes en hoewel ik het niet gemeten heb, kom ik tot een schatting van ca 3000 km grensweg. En daarbij komen dan de verbindingen Duiven-IJmuiden, Duiven-Sas van Gent, Duiven-Goirle, Duiven-Maastricht en Duiven-Hommersum.

22 mei van Duiven naar Winschoten.

Figuur 1 We beginnen met het bestand "Shape of NL O N.gpx"

We beginnen links onder in Duiven, dan naar Babberich richting Dinxperlo, even naar boven en dan weer naar het Noordoosten, onder Aalten door en rechts om Winterswijk heen naar Groenlo.

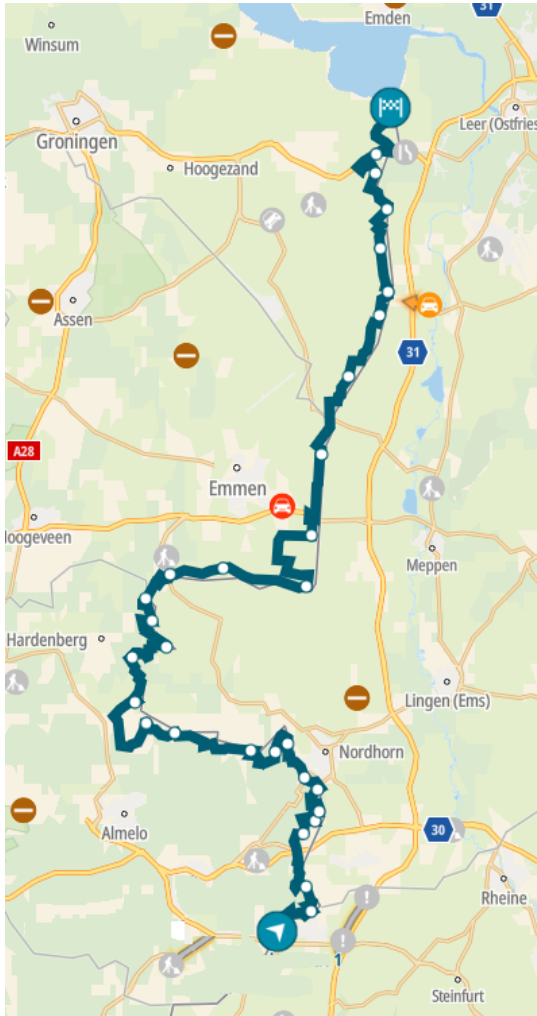
Het stuk van Dinxperlo tot zeg maar rechts van Groenlo is een verrassend stukje Nederland, met diverse kleine wegen en zandpaden. Ik had kleine weggetjes verwacht maar

werd alsnog aangenaam verrast, met soms zelfs uitdagende stukjes en prachtige vergezichten. Ondanks het wat mindere weer, met af en toe een buitje, heb ik genoten.

Na Eibergen werd het nog slechter en ik kreeg ook nog lekkere trek, maar langs de paden en weilanden kom je weinig eetgelegenheden tegen. Pas in Enschede, dat op de grens ligt, stop ik voor een lekker broodje en een warme koffie. Schuilend onder het afdak van het tankstation denk ik terug aan mijn ritten in Schotland en Wales. Ook daar werd ik dagelijks getraakteerd op mooie natuur langs rustige wegen. Ik bedenk weer eens een theorie. Deze keer bedenk ik dat de meeste mensen de grens opzoeken om deze over te steken, deze andere mensen kom ik dus tegen van links naar rechts of van rechts naar links. Op die kruispunten is het druk. Maar op de weg langs de grens rijdt niemand, daar is het rustig. En voor mij dus veel leuker!

Na deze overpeinzing zijn het broodje en de koffie op en het is ook nog droog geworden. We gaan verder met deel 2 van mijn route "Shape of NL O N N.gpx"

We zoeken de grens weer op en rijden naar het noorden, richting Nordhorn. De natuur hier is bosrijk en licht heuvelachtig. Niet echt spectaculair maar wel mooier dan in de steden.

Dan gaat het naar het westen omdat we ter hoogte van Hardenberg een deuk in de grens met Duitsland zien.

Als ik in Coevorden kom moet ik even zoeken naar de goede weg. Volgens mij moet ik zowat dwars door het centrum en als ik de stadskern bewonder schiet er opeens een tegemoet komende auto pardoos voor me linksaf om de parkeerplaats van een supermarkt op te schieten. Ik rem bruusk om een botsing te vermijden en toeter boos.

Dat toeteren had ik niet moeten doen.

De rijder van de Opel in kwestie springt uit de auto. Gelukkig heeft hij zijn rechterhand in het verband en loopt hij op pantoffels. Toch hindert dat hem niet om scheldend en tierend op mij af te komen rennen.

“Ja, dag!” denk ik en ga rijden. De pantoffel held begint achter me aan te rennen. Ik rij net iets voor hem uit, niet te hard maar gewoon om te kijken hoe lang hij het vol houdt. Immers moet hij straks weer terug naar die parkeerplaats. Na 300 meter is het genoeg. Hij stopt en ik sla linksaf, verder met mijn mooie rit. Dag Coevorden.

Zandpad bij Tilligte

Modderweg / Tet bij kanaal De Lethe

Het gaat nu weer een paar kilometer strak naar rechts en dan in grote strakke halen naar het noorden. We zitten hier in de ruilverkavelde landerijen van de oliewinning van Schoonebeek en de aardgas wingebieden van de NAM. Ik passeer de oude veenkoloniën rechts van Stadskanaal en van de 2 Compascuüms, Barger en Emmer.

Het weer wordt weer beter, regelmatig zie ik blauwe stukken tussen het wit van de wolken. Boven de uitgestrekte landerijen zeker een mooi gezicht. Het wordt al wat later op de dag als ik besluit om tot aan het uitkijkpunt "De Kiekkaaste" te rijden.

Bij de sluisen van Nieuwe Statenzijl bij Drieborg, aan het einde van het Marcelluspad dat door de rietbegroeiing slingert, staat eenzaam een houten hut van waaruit je uitkijkt over de Dollard: verre einders over het water, met diverse vogels en wolken. Mooi en stil.

Het volgende plan is om een overnachting te zoeken. Ik rij naar het plaatsje Winschoten waar Booking.com een hotel met restaurant aanbeveelt. Ik mag van de eigenaar de motor neerzetten onder een afdak van de schuur.

Pauze bij Holthema

Westerwoldsche Aa (Drieborg)

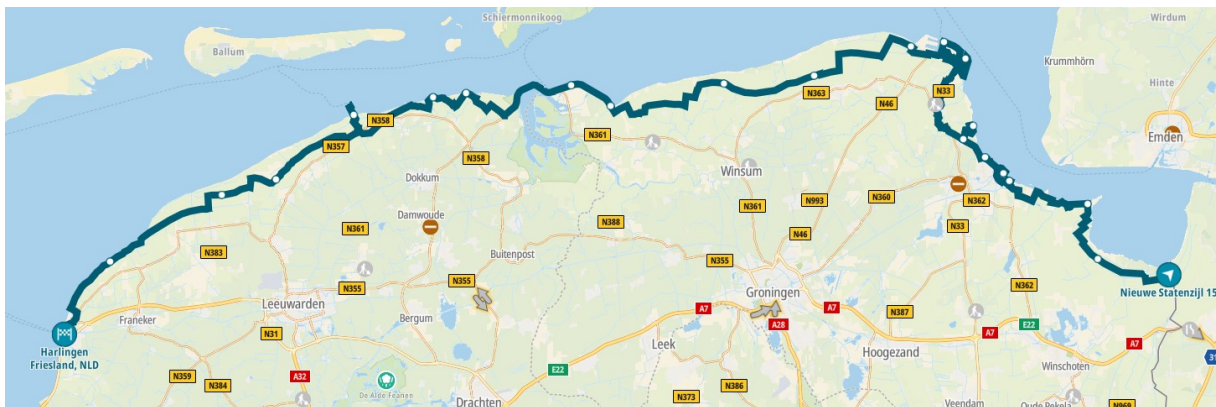

Hotel "In den stallen" Winschoten

Balancerend als een volwaardige offroad rijder rij ik het dijkje af, over het natte gras, en parkeer de brommer voor de nacht. Ikzelf loop naar mijn kamer en neem een douche en met warme kleren kom ik in het restaurant voor een lekkere warme hap en koel biertje. Wat een mooi plan was dat, om de grenzen van Nederland op te zoeken. Vandaag was de Duitse grens aan de beurt, morgen de Waddenzee! Iets om naar uit te kijken.

23 mei van Drieborg tot Schagerbrug

Na het ontbijt zoeken we de motor op en hangen de tas in de koffer en de tanktas op de tank. Na de natte dag van gisteren lijkt deze eerste pinksterdag een mooie te worden.

Figuur 2 Globale route Shape_01of_NL_N.gpx

Om te beginnen rijden we terug naar Drieborg om de route op te pikken waar we gisteren gestopt zijn. Daarna gaat het naar links, zo hoog mogelijk door Groningen.

Al snel komen we bij de eerste verrassing van vandaag: Batterij Fiemel, onderdeel van de Duitse Atlantikwall, nu een museum en overnachtingsplek voor vleermuizen. Links zie je dus bomen en gras en groen, rechts zie je de dijk met daar achter batterijen met windturbines.

Het rijden over en langs deze dijk bestaat hoofdzakelijk uit saai en rechtdoor. Met af en toe een kleine wegversmalling. Links zie ik de provinciale weg en rechts de hoge dijk die Groningen beschermt tegen het zee-geweld.

Vandaag is het rustig en zonnig en vredig. Ik tuf lekker door tot ik de haven van Termunterzijl tegen kom. Daar stop ik even voor een fotootje en geniet van alwéér een verrassing. Rijden door Nederland op een andere manier dan normaal is gewoon verrassend. We gaan weer door.

Na de rust van de weiden en Termunterzijl komt het industriële gebied van de gemeente Eemshaven in zicht. Alweer een verrassing want ik ben al eerder in Rotterdam geweest en Amsterdam en IJmuiden en Vlissingen en Antwerpen en Hamburg en maar wat ik hier zie tart mijn verbeelding. Wat een uitgestrekte vlakten en wat een boel industrie. Ongelofelijk wat een investeringen hier gedaan worden door energie maatschappijen. En wat horen we daar in Gelderland weinig over. Een “best kept secret” van de buitencategorie.

Links een oude traditionele windmolen. Vind ik persoonlijk veel mooier.

Astrid Wongema, samen met de burgers in Hornhuizen

Gelukkig is de uitgestrektheid van Eemshaven eindig en rij ik weldra weer door / over het Groninger landschap. Ik kom en Hornhuizen en daar zie ik een hotel/restaurant/winkel waar ik gewoon móét stoppen voor koffie. Ik mag op het terras plaatsnemen en raak aan de praat met Astrid, de uitbaatster van dit etablissement. Ze legt uit dat het bestaat bij de gratie van groepen kunstenaars die komen logeren en dat het zaaltje ook wordt gebruikt voor allerlei evenementen in het dorp. Een echte centrale functie dus. Met verve geslaagd!

Zeezicht bij Lauwersoog (Waddenzee)

Zeezicht bij Anjum (Lauwersmeer)

Niet lang na Hornhuizen komt ik bij de grens tussen Groningen en Friesland, ik rij over de dijk bij Lauwersoog en zie weer een paar heerlijke vergezichten.

Let wel, de dijk in Groningen is niet bedoeld voor het verkeer, dus soms moet je even stoppen, afstappen en een klimmetje maken voor wat vergezichten.

Eenmaal in Friesland is het rijden over of bij de dijk niet altijd legaal mogelijk. Soms doe ik onnozel en doe alsof ik een snorfiets of scooter ben en rij over het fietspad. Zacht pruttelend rij ik dan fietsers voorbij die, omdat ik de helm open heb staan en breed glimlachend hen groet, niets anders doen dan teruglachen en groeten. Wat een mooie dag.

Dijk rond boerderij in Anjum

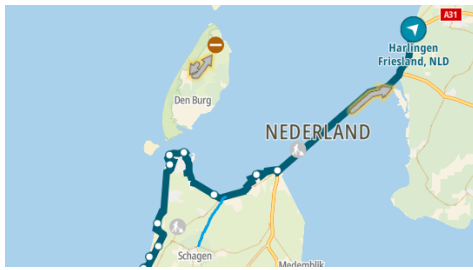

Kerkje van Wierum

In het Friese landschap begint op te vallen dat diverse boerderijen en omliggend land beveiligd worden door dijken van zo'n 2 tot 3 meter hoog. Telkens is er wel een doorgang zodat de weg kan verder lopen en zodat boerderijen bereikbaar zijn. Het blijkt wel dat deze dijken, die er nieuw uitzien, voor een grotere veiligheid van de bewoners zorgen. Zo her en der lees je wel van bordjes dat het hier flink kon spoken en dat het maar goed is dat deze dijken ook op Delta-werken niveau zijn opgehoogd en verstevigd.

Het zal ongeveer een uur of één geweest zijn als mijn maag begint te knorren. Tijd voor koffie met broodje. De opletende lezer zal voorspellen dat er weer een muesli bol uit de koffer zal worden getoverd. En jawel. Daar zijn ze weer. Het is heerlijk zo in de natuur te picknicken.

Het wordt overigens tijd om Friesland te verlaten en om een stuk Noord-Holland te gaan rijden. Ik neem dus een voorschot op de dag van morgen en rij de afsluitdijk op. En omdat ik zo dicht mogelijk tegen die grens aan wil rijden kies ik niet de hoofdbaan maar de parallelweg ten noorden.

Soms zijn er wolken en soms schijnt de zon. Volgens de weersvoorspellers wordt het morgen een mindere dag dus we nemen het er van.

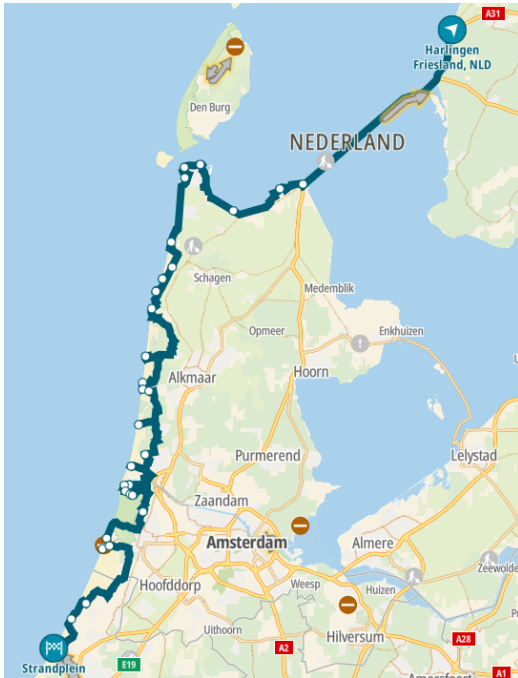
Via het internet heb ik een camping gevonden bij Schagen en als ik daar bijna ben, zoek ik even de plaatselijke Chinees. Het is me al eerder goed bevallen om lekker een bak Mihoen Singapore te kopen en deze in de topkoffer is deze best lang warm te houden.

Het is heerlijk om weer eens te kamperen! Ik heb een stoeltje van het terras gepikt en ga lekker in het laatste zonnetje van de dag lezen tot het donker wordt. Dan naar de kantine met mijn Chinees (Mihoen Singapore) voor me op tafel lekker op de Ipad filmpje kijken.

Buiten begint het zacht te regenen. Tussen een paar druppels door glip ik mijn tentje in, slaapzak om en snurken maar. Achter de muur van de schuur sta ik enigszins beschermt tegen de wind- en regenvlagen.

24 mei van Schagerbrug tot aan IJmuiden

Het druppelt als ik wakker word.

Gisteren had ik goed gegeten van de mihoen dus ontbijthonger heb ik niet echt. Ik besluit gewoon op te breken en begin met plannen hoe ik dit ga doen.

Ik lig in een tent met naast mij het motorpak en alles is nog droog. Ik ga plannen hoe ik de boel in mijn twee zijkoffers en topkoffer kan inpakken zonder er een waterballet van te maken.

Eerst gaat het luchtbed leeg en terug in zijn zakje. Dan gaat de slaapzak in zijn zak en ik snoer hem lekker strak. Vervolgens gaan wat losse spullen in de topkoffer en tanktas.

Het wordt leeg in de tent als ik het pak aan doe. Ik steek mijn voeten in mijn laarzen en doe de rits van de tent open en draai me om zodat ik achteruit de regen in kan kruipen.

Ik sta in de druilregen en de slaapspullen gaan snel in de ene zijkoffer, de tanktas gaat op de tank. Klaar.

Dan kruip ik weer de tent in en begin van binnenuit alle lusjes los te maken van de binnentent. Zo, die kan ook droog de andere zijkoffer. Met daar bovenop het grondzeil. Dat gaat goed. Nu staat alleen de buitentent nog. Ik haal de haringen uit het gras en haal de wapperende buitentent naar binnen en prop hem in een grote boodschappentas en hup ook in de koffer. Als laatste de stokken. Binnen 20 minuten heb ik alles droog ingepakt en kan weer op pad.

De dag is grijs en nat, een heel verschil met gisteren. Dat kun je zo hebben in Nederland.

Als eerste gaat het naar IJmuiden. Ik rij zo ver mogelijk naar de punt van het land en kom bij het marine museum. Waar de foto's zijn gebleven weet ik niet, maar ik had een prachtig plaatje van de onderzeeër die op de parkeerplaats ligt.

Dit plaatje komt van Internet.

Daarna gaat het verder naar Vuurtoren Kijkduin in de Huisduinerpolder en verder naar het zuiden. Ik zoek mijn weg zo dicht mogelijk langs de kust en kom via een aantal woonwijken en verbindingswegen tot aan Callantsoog. Daar kan ik eindelijk een weggetje omhoog om met motor en al naar de zee te kijken.

Callantsoog strand

Callantsoog duinen

Als ik afstap en naar het uitkijkpunt wil wandelen word ik aangesproken door twee dames op leeftijd die elkaar helpen door het mulle zand te wandelen. Het weer kan hen niet deren, ze maken al 30 jaar samen dit wandelingetje voor een kop koffie op het strand. Maar de strandtent is dicht (Corona, weet u nog).

Na het uitkijken in de wind rij ik weer verder naar het zuiden en denk aan die koffie van die dames. Dat doet me besluiten om in Bergen aan Zee te gaan zoeken naar een stekkie voor een bakkie.

Voor een oud verlaten hotelletje aan het einde van de weg kan ik op een soort vensterbank mijn gasflesje neerzetten voor een zelf gekookte koffie, gelardeerd met een mueslibol. Heerlijk, even een beetje warm worden. Daarna toch weer de kou en miezer in.

Koffie en mueslibol bij Bergen aan Zee

Animals don't leave trash on the beach bij Castricum

Weet u, eigenlijk begin het een beetje genoeg te vinden. Ik ben inmiddels bezig met de derde dag en mooier gaat het echt niet worden.

Ik besluit om nog een klein stukje door te rijden tot IJmuiden, via Wijk aan Zee en dan snel via Velsen zodat ik Noord-Holland boven het Noodzeekanaal kan aftikken. De volgende keer dat ik met dit project verder ga, kan ik dan mooi starten vanuit IJmuiden.

Dat gezegd hebbende ben ik snel via de pont overgestoken naar IJmuiden en via de A9, A2 en A12 naar huis gereden. Wat waren dat drie fantastische dagen. Wat een project!

Pont IJmuiden over Noordzeekanaal